

Quatre. El paràgraf b) de l'article 6.2 queda redactat de la manera següent:

«b) Compra o arrendament amb opció de compra de maquinària, equips i ordinadors, per a l'aplicació dels programes i sistemes documentals que assenyalen el paràgraf anterior.»

Cinc. El paràgraf h) de l'article 7.2 queda redactat de la manera següent:

«h) Aplicació de serveis en comú i inversions en comú, com les previstes a l'article 5.2.a)»

Sis. S'afegeix un nou paràgraf i) a l'article 7.2, amb la redacció següent:

«i) Lloguer de locals apropiats i adquisició de material, inclosos ordinadors, per a l'aplicació dels programes, en el cas d'associacions o agrupacions que es constitueixin o que amplïïn significativament les seves activitats.»

Set. S'afegeixen tres nous paràgrafs: f), g) i h), a l'article 7.3, amb la redacció següent:

«f) Que només agrupin productors.

g) En el cas de l'apartat 2.d), que compleixin els requisits previstos en els números 4 i 5 de l'article 14 del Reglament (CE) núm. 1/2004, de la Comissió, de 23 de desembre de 2003.

h) No es poden concedir subvencions després del setè any següent al reconeixement o constitució de l'associació o agrupació de productors.»

Vuit. L'apartat 4 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«4. La quantia màxima total de l'ajuda per associació no pot ser superior a 100.000 euros i s'han de respectar, a més, les condicions següents:

a) En el cas dels apartats 2.d) i 2.f), el límit de les ajudes no pot superar anualment el 50 per cent dels costos subvencionables. En tot cas, el límit de 100.000 euros per beneficiari es refereix a un període màxim de tres anys consecutius.

b) En el cas de l'apartat 2.e), cal atènyer-se al que disposa l'article 4 del Reglament (CE) núm. 68/2001 de la Comissió, de 12 de gener.

c) En el cas de l'apartat 2.g) el límit màxim és el 50 per cent del cost de cada campanya.

d) En el cas de l'apartat 2.h), el límit màxim és el 40 per cent de les inversions subvencionables, o el 50 per cent en zones desfavorides.

e) En el cas de l'apartat 2.i), aquestes ajudes són temporals i decreixents i no poden superar el 100 per cent dels costos subvencionables el primer any, amb una reducció anual de 20 punts percentuals, fins a un màxim de cinc anys.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

1220 *REIAL DECRET 1/2007, de 12 de gener, pel qual es modifica el Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre.* («BOE» 18, de 20-1-2007.)

La Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, va introduir importants novetats en l'ordenació d'aquest mercat fins aleshores regulat per la Llei 38/1985, de 22 de novembre, del monopoli fiscal de tabac, manifestades fonamentalment en la recepció en el nostre ordenament de principis liberalitzadors en relació amb les fases de fabricació, importació i distribució majorista de labors del tabac i en la creació d'un organisme autònom, el Comissionat per al Mercat de Tabacs, que salvaguarda l'aplicació dels criteris de neutralitat en el mercat esmentat i les condicions de lliure competència efectiva, cosa que, d'altra banda, es promovia des de la Llei a través de la regulació que efectua de les condicions d'actuació al mercat detallista orientat a la consagració dels esmentats principis i els de caràcter sanitari evitant pressions comercials incompatibles amb aquests.

El Reial decret 1199/1999, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre, s'ha vist afectat de forma àmplia i directa per dues lleis aprovades l'any 2005, que són la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat, i la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

D'altra banda, la Llei 13/1998, de 4 de maig, també va ser modificada a l'article 2, apartat tres, i a l'article 3, apartat cinc, pel Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis. Aquestes modificacions han de tenir reflex al seu torn en el Reial decret esmentat.

És en aquest context que escau modificar el Reial decret esmentat 1199/1999, de 9 de juliol.

Un dels propòsits principals del present Reial decret ha estat integrar el que disposa la Llei 28/2005, de 26 de desembre, en els aspectes de la publicitat i la promoció de les labors del tabac, amb la finalitat de donar més seguretat jurídica als operadors, i facilitar-los un marc de regulació clar. Per a això s'ha tingut en compte la normativa d'altres disciplines que concorren en la matèria.

El títol I, referit a la fabricació, importació i comerç a l'engròs, s'ha adaptat a les mesures que estableix la Llei 24/2005, de 18 de novembre, d'impuls de la productivitat, com l'atenuació dels requisits de transport, en eliminar l'exclusivitat i la necessitat de retolació i identificació externa dels mitjans de transport, així com els d'emmagatzematge, tot això tendent a facilitar l'entrada d'altres distribuïdors.

Així mateix, s'ha intentat modernitzar el mercat majorista eliminant les obligacions formals previstes en el Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, buscant donar agilitat al sistema. En aquest sentit, s'estableix, com a regla general, l'intercanvi de fitxers informàtics com a sistema principal de relació amb l'Administració.

En el títol II, dedicat al comerç al detall de les labors del tabac, s'ha sistematitzat la regulació, i s'ha desplegat, a més, en funció dels dos operadors del mercat detallista, els concessionaris d'expenedories i els autoritzats per a la venda amb recàrrec. Aquest títol ha requerit concretar i integrar normatives de diferent índole; de mercat i sanitàries, que en conjunt suposen nombroses regles, excepcions, disposicions de caràcter transitori i addicional. D'aquesta manera es respon a la necessitat de dotar d'un marc de regulació adequat els comerciants que decideixin operar en aquest mercat detallista.

Quant a les expenedories de tabac i timbre, s'ha pretès, de forma específica, millorar-ne el règim general, en l'ordre pràctic de funcionament, en vista de l'experiència d'aplicació del Reial decret 1199/1999. S'ha incorporat la limitació de 25 anys en el termini concessional, fet que atorga dinamisme al mercat detallista; culminada aquesta mesura per la regulació de la transmissió de les expenedories fora del sistema causalista i tancat anterior.

Així mateix, tenint en compte la incidència de la Llei 24/2005 sobre les possibles transmissions d'expenedories, que fa factible l'embargament i la posterior transmissió entre particulars, mentre que, respecte a deutes amb la hisenda pública, la concurrència d'aquestes suposaria la revocació de la concessió, cosa que incidiria de forma directa en el cobrament dels deutes que hi hagi, s'ha introduït una modificació a l'article 26, que pretén col·locar en la mateixa posició la hisenda pública que un creditor privat.

A més, s'eliminen els límits de venda en expenedories i màquines expenedores, fet que dona més agilitat a la comercialització de les labors.

També s'han establert regles sobre el canvi d'ubicació limitant la discrecionalitat de l'òrgan regulador; i s'escurcen les distàncies entre expenedories amb vista a aconseguir més competència en el mercat.

La classificació d'expenedories atén la nova realitat, eliminant alguns tipus afectats per la Llei 28/2005 i concretant els conceptes de la resta.

D'acord amb les exigències més elevades per accedir a l'activitat de venda amb recàrrec, s'elimina l'autorització provisional que contenia el Reial decret anterior, per evitar que la venda en llocs no autoritzables tingui indicis de legitimitat.

Una altra novetat és la regulació específica de les màquines expenedores; s'estableix el seu registre, obligatori després de l'aprovació de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

Així mateix, es regula el proveïment del segon canal tenint en compte la incidència de la possibilitat que els expenedors realitzin el transport.

Finalment, el títol III, dedicat a les infraccions i sancions, és el títol menys afectat per aquesta nova redacció, atès que en aquest àmbit es limita a adaptar el Reial decret als canvis que introdueix a la Llei 13/1998, de 4 de maig, la Llei 24/2005, de 18 de novembre. Així, s'ha establert la reincidència en el transport a punts no assignats com a infracció molt greu, i s'ha introduït com a infracció greu el transport per part de l'expenedor a punts de venda no assignats.

Consegüentment amb la importància de les novetats introduïdes a la Llei esmentada, i per aconseguir més eficàcia i funcionament del mercat, escau aprovar el desplegament reglamentari corresponent.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de gener de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre.*

El Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, que desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre, es modifica en els termes següents,

U. La lletra a) de l'apartat u de l'article 2 queda redactada de la manera següent:

«a) Haver sol·licitat la declaració de concurs, haver estat declarades insolvents en qualsevol procediment, trobar-se declarades en concurs, estar subjectes a intervenció judicial o haver estat inhabilitades d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació que fixa la sentència de qualificació del concurs, o incursos en procediments de consrenyiment com a deutor de qualsevol Administració pública».

Dos. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Règim jurídic del comerç majorista de labors del tabac.*

La llicència per a la comercialització o distribució majorista de labors del tabac l'atorga el Comissionat per al Mercat de Tabacs, amb l'acreditació prèvia per part del peticionari de la seva capacitat de prestació del servei, i s'entén per tal el compliment dels requisits següents:

a) Capacitat tècnica, empresarial, comptable i financera proporcionada al volum de negoci previst, que s'avalua per aplicació de les condicions i paràmetres previstos per als fabricants a l'article 3, apartat dos, paràgrafs a) i b), del present Reial decret.

b) Disponibilitat d'ús de magatzems en territori duaner espanyol que permetin l'emmagatzematge correcte, i en condicions de seguretat, dels productes, així com la comprovació fàcil per part de l'Administració de les labors emmagatzemades, el seu origen i els seus moviments. Per avaluar el compliment d'aquest requisit cal atènyer-se al que disposa l'article 3, apartat dos, paràgraf c), i apartat tres, del present Reial decret.

c) Possibilitat d'utilització de mitjans de transport, propis o aliens, que permeti la distribució regular de les labors fins a les expenedories».

Tres. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Obligacions materials comunes dels operadors.*

U. En l'exercici de la seva activitat, fabricants, importadors i distribuïdors majoristes estan obligats a complir les disposicions dictades en general en relació amb la instal·lació i funcionament d'instal·lacions fabrils i comercials, en especial les de caràcter sanitari i les relatives als impostos especials de fabricació, i en particular les que conté aquest Reial decret.

Dos. Correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través de l'organisme autònom Comissionat per al Mercat de Tabacs, la inspecció i control del compliment pels fabricants, importadors i distribuïdors majoristes del que estableix el present Reial decret i les seves normes de desplegament.

Per a això ha de permetre l'accés als seus magatzems i instal·lacions al personal al servei del Comissionat i prestar la màxima col·laboració per al compliment de les seves funcions. No obstant això, quan es requereixi l'accés al domicili efectiu de persones físiques o jurídiques, és necessari el consentiment de l'interessat o l'obtenció prèvia del manament judicial oportú.

Tres. Els fabricants i importadors han de garantir el subministrament de labors, realitzant una adequada gestió d'existències que permeti mantenir suficient marge de seguretat sobre les vendes previstes per al període entre subministraments a expenedories.

Quatre. S'entén per marquistes, als efectes del present Reial decret, els propietaris, llicenciataris, representants o agents a Espanya de les diferents marques de labors del tabac».

Quatre. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Obligacions formals comunes dels operadors.*

U. Els fabricants, importadors i distribuïdors han de posar a disposició del Comissionat per al Mercat de Tabacs, quan aquest li ho requereixi i per a l'exercici de les competències que estableix l'article 5 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, tots els documents, llibres i registres que portin en compliment de la normativa fiscal, així com la informació detallada sobre l'origen i destí dels productes del seu tràfic, inclosos els documents justificants de les operacions corresponents.

Dos. Als efectes anteriors, el Comissionat per al Mercat de Tabacs pot establir el disseny dels sistemes per a l'intercanvi d'informació, així com els mecanismes de seguretat a utilitzar d'acord amb el que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, que regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, i la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal».

Cinc. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Publicitat i promoció de labors del tabac.*

U. Els operadors al mercat de tabacs només poden exercir les activitats publicitàries i promocionals en els termes que estableix l'article 6. u de la Llei 13/1998, de 4 de maig, desplegats pel present Reial decret, i amb les limitacions que preveuen el capítol III de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, i les normes que la despleguin.

Dos. La promoció de marques o productes del tabac a les expenedories només es pot realitzar a l'interior d'aquestes i en cap cas pot ser retribuïda, ni discriminatòria entre productes, marques o fabricants, i no es pot portar a terme cap activitat publicitària de labors del tabac fora de la promoció, tal com queda especificada a l'article 11.

Tres. No es poden incloure als establiments on estiguin situats els punts de venda amb recàrrec, ni

a les màquines expenedores, logotips, rètols o elements identificatius de fabricants, marquistes o distribuïdors, així com la publicitat de les seves marques i productes, excepte la informació que correspongui per a la identificació dels canals a les màquines expenedores. Els polsadors o botons de les màquines expenedores han d'exhibir una reproducció total d'un paquet en què es mostri la marca. Addicionalment poden mostrar el seu preu de venda al públic amb el recàrrec estipulat ja inclòs. La mida de la informació o identificació dels productes del tabac en els polsadors o botons de les màquines expenedores no pot ser superior al de la meitat d'un paquet estàndard.

Quatre. Totes aquestes activitats no poden tenir com a destinataris els menors d'edat».

Sis. Es modifiquen els números u i cinc de l'article 11 i s'hi afegeix un número sis; tots aquests queden redactats de la manera següent:

«U. Es permet, a l'interior de les expenedories, amb la comunicació prèvia al Comissionat per al Mercat de Tabacs, d'acord amb el que estableixen l'article 6 de la Llei 13/1998, i l'article 9.1.b) de la Llei 28/2005, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, l'activitat promocional de productes del tabac, sempre que no sigui retribuïda i que no suposi la distribució gratuïta de tabac o de béns i serveis exclusivament relacionats amb productes del tabac o amb l'hàbit de fumar o que comportin noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguin utilitzats per als productes del tabac. En tot cas, el valor o preu dels béns o serveis esmentats no pot ser superior al cinc per cent del preu dels productes del tabac que es pretengui promocionar».

«Cinc. La informació a la xarxa comercial detallada és lícita sempre que respecti els principis següents: es pot realitzar sempre que no suposi cap obsequi o incentiu material per al titular de l'establiment. No es considera que hi ha aquest incentiu en el lliurament dels anomenats «kits» de presentació de productes, limitats a una unitat de producte i la documentació i utilitatge accessori a la presentació, sempre que no tinguin valor venal, ni intrínsecament apreciable.

Sis. La informació a la xarxa comercial detallada d'expenedories és lícita sempre que es respectin els principis següents: es pot realitzar informació a la xarxa, adreçada al consumidor, sigui a través de cartells, catàlegs i similars, o per mitjà d'agents de promoció, sempre que el titular de l'expenedoria hi consenti –la seva negativa no pot ser parcial només contra determinades marques o operadors–, i l'activitat informativa es distribueixi de manera neutral entre les diferents expenedories de la zona.

En qualsevol cas és d'acatament obligatori qualsevol límit a la promoció imposat per la normativa sanitària. En particular, aquestes activitats no es poden realitzar en els aparadors ni es poden estendre fora dels establiments esmentats, ni dirigir-se a l'exterior».

Set. S'afegeix un nou número tres a l'article 13 amb la redacció següent:

«Tres. Els fabricants han de garantir que els seus productes arribin a l'àmbit territorial a què es refereix l'article 1, apartat u, de la Llei 13/1998, sempre que hi hagi demanda».

Vuit. L'article 14 del Reial decret 1199/1999 queda sense contingut.

Nou. S'afegeix un nou número tres a l'article 15 amb la redacció següent:

«Tres. Els importadors han de garantir que els seus productes arribin a l'àmbit territorial a què es refereix l'article 1, apartat u, de la Llei 13/1998, sempre que hi hagi demanda».

Deu. L'article 16 del Reial decret 1199/1999 queda sense contingut.

Onze. El número 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. Subministrar labors del tabac exclusivament a les expenedories de tabac i timbre situades en l'àmbit territorial a què s'estén la seva llicència, als preus establerts per a la venda al públic amb deducció del marge de l'expenedor que correspongui d'acord amb la normativa vigent, sense concedir cap tipus de bonificacions o incentius».

Dotze. El número u de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«U. El majorista ha de subministrar les labors la distribució de les quals realitzi amb regularitat i garantia de cobertura dels subministraments, en similars condicions de servei i terminis de lliurament per a tots els expenedors.

S'entén per regularitat el subministrament amb la periodicitat fixada a l'apartat dos següent, i, a més, sempre que la comanda arribi al mínim establert a l'apartat tres del present article, encara que no hagi transcorregut el període màxim de subministrament».

Tretze. L'article 20 del Reial decret 1199/1999 queda sense contingut.

Catorze. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Obligacions formals dels distribuïdors. Declaracions.*

U. Els distribuïdors a l'engròs de labors del tabac han de formular obligatòriament, en els deu primers dies de cada mes, una declaració, davant el Comissionat per al Mercat de Tabacs, que inclogui els resums d'operacions, en què s'han de consignar, degudament detallades en l'àmbit provincial, per unitats físiques i valor, a preu de venda al públic, les vendes de labors efectuades en l'esmentat període, així com els aprovisionaments que hi hagi hagut en aquest referits al mes immediatament anterior.

Dos. El mes de gener de cada any els distribuïdors han de presentar una declaració resum anual dels aspectes a què es refereix l'apartat anterior, així com un resum anual de vendes en què, per cada expenedoria, s'ha de consignar el seu import respectiu».

Quinze. L'article 22 del Reial decret 1199/1999 queda sense contingut.

Setze. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Autoritzacions de venda amb recàrrec.*

U. El Comissionat per al Mercat de Tabacs pot autoritzar la venda amb recàrrec al detall de tabac als qui siguin titulars d'un establiment mercantil que no estigui incurs en alguna de les prohibicions establertes en la normativa sanitària, i que sigui d'alguna d'aquestes categories:

a) Quioscos de premsa situats a la via pública.

b) Bars i restaurants i altres establiments de restauració tancats sempre que:

1. disposin d'una superfície útil destinada a clients o visitants igual o superior a cent metres quadrats i habilitin zones per fumar, o no disposant de l'esmentada superfície permetin fumar.

2. estiguin situats a l'interior de centres comercials, separats de la resta de les dependències i s'hi habiliti, sigui quina sigui la superfície, una zona per fumar.

c) Hotels, hostals i establiments anàlegs.

d) Sales de festa, establiments de joc o d'ús públic en general, durant l'horari o interval en què no es permeti l'entrada a menors de 18 anys.

Les màquines expenedores de productes del tabac només es poden ubicar a l'interior de locals, centres o establiments en què no estigui prohibit fumar.

Dos. La venda només es pot realitzar mitjançant l'ús de màquines expenedores. Aquestes màquines han d'estar ubicades a l'interior dels locals, centres o establiments autoritzats i en situació que permeti la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors, que, en tot moment i de forma immediata, han de disposar dels mitjans d'obertura de la màquina expenedora que permetin que sigui inspeccionada pels funcionaris del Comissionat i altres òrgans competents.

Excepcionalment, es pot vendre de forma manual, si es tracta de cigars i purets proveïts de capa natural, als bars, restaurants i altres establiments de restauració tancats, amb una superfície útil destinada a clients o visitants igual o superior a cent metres quadrats, llevat dels que estiguin ubicats a l'interior de centres o dependències en què hi ha una prohibició total de fumar, d'acord amb el que preveu l'article 7 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladores de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

Tres. Aquesta venda s'ha de realitzar amb el recàrrec que sobre els preus de venda en expenedoria estableixi el Comissionat per al Mercat de Tabacs, prèvia consulta al Comitè Consultiu. Aquest recàrrec s'arrodoneix en múltiples de cinc cèntims d'euro i s'ha de publicar per al coneixement general i eficàcia.

L'explotació i gestió de l'autorització l'ha de fer a risc i ventura, de forma directa, l'autoritzat.

En cas que en el mateix establiment es vengui tabac amb recàrrec en dos o més punts diferents, cadascun dels punts de venda ha de sol·licitar i obtenir l'autorització corresponent. No obstant això, l'expedició manual de cigars o purets, quan sigui realitzada per un titular d'autorització per a la venda amb recàrrec mitjançant la utilització de màquina, ha d'estar compresa en aquella autorització, sempre que estigui permesa legalment la venda manual de cigars i purets».

Disset. El paràgraf primer del número dos de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Dos. La concurrència d'alguna de les circumstàncies inhabilitadores a què es refereix l'apartat anterior, esdevinguda en el període a què s'estén la concessió, determina la revocació immediata d'aquesta llevat que, en cas de no estar al corrent de les obligacions tributàries o de la Seguretat Social, l'Administració opti de forma fefaent per l'embargament de la concessió. La mateixa norma és aplicable per al supòsit que s'acrediti la falsedat dels documents i dades en vir-

tut dels quals s'hagi obtingut la concessió. En tots dos casos es requereix la instrucció d'expedient per part del Comissionat per al Mercat de Tabacs i l'audiència de l'interessat».

Divuit. Es modifica la lletra e) de l'article 30 i s'hi afegeixen dues noves lletres, f) i g); totes aquestes queden redactades de la manera següent:

- «e) La revocació de la concessió, amb la instrucció prèvia de l'expedient corresponent.
- f) El venciment del termini concessional.
- g) Les altres causes establertes en dret».

Dinou. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Prohibicions de venda en determinats llocs.*

U. No hi pot haver expenedories als llocs on hi hagi prohibició de fumar.

Dos. No hi pot haver punts de venda amb recàrrec als llocs on hi hagi prohibició total de fumar ni als llocs on, malgrat la prohibició, es permeti habilitar zones per fumar, llevat de:

- a) Hotels, hostals i establiments anàlegs.
- b) Bars, restaurants i altres establiments de restauració tancats, amb una superfície útil destinada a clients o visitants igual o superior a cent metres quadrats.
- c) Sales de festa, establiments de joc, o d'ús públic en general, durant l'horari o interval temporal en què no es permeti l'entrada a menors de divuit anys, llevat dels espais a l'aire lliure.

Tres. Així mateix, no es poden concedir noves expenedories en els llocs on, malgrat la prohibició, es puguin habilitar zones per fumar».

Vint. Se suprimeix el primer paràgraf de l'article 33 i se'n modifiquen els apartats u, dos, tres i quatre, que queden redactats de la manera següent:

«U. Els punts de venda que constitueixen la xarxa d'expenedories de tabac i timbre de l'Estat es classifiquen en: generals i de caràcter complementari.

Dos. Tenen consideració d'expenedories generals els establiments comercials instal·lats en locals independents, que tinguin per objecte principal la venda al consumidor, als preus de tarifa, dels productes o documents que indica l'article 31, apartats u a tres.

Tres. Es denominen expenedories de caràcter complementari les que s'autoritzen en les localitats o nuclis de població, en especial en zones rurals, on, pel reduït nombre d'habitants, escassa rendibilitat prevista o qualsevol altra causa, no sigui viable instal·lar-hi una expenedoria general.

Aquestes expenedories s'han d'emplaçar necessàriament en un establiment mercantil de la localitat de què es tracti, on la venda dels productes monopolitzats constitueix una activitat complementària de la comercial que, amb caràcter principal, aquell porti a terme.

En tot cas és necessari que l'establiment comercial no estigui incurs en cap de les prohibicions que estableix la normativa vigent en matèria sanitària.

Quatre. Quan les circumstàncies econòmiques o comercials de l'explotació d'una expenedoria complementària o les demogràfiques de la localitat en què estigui situada ho aconsellin, el Comissionat per al Mercat de Tabacs pot convertir-la en general, així com, si s'escau, convocar una nova plaça d'expenedoria general, o complementària, amb res-

pecte en tot cas als principis que estableixen l'article 35 i següents».

Vint-i-u. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Regles generals per a la provisió d'expenedories.*

U. Les expenedories es proveeixen per concurs públic entre les persones que reuneixin els requisits i no estiguin incurses en les circumstàncies que esmenta el present Reial decret.

La convocatòria del concurs que s'ha d'aprovar mitjançant resolució de la Subsecretaria d'Economia i Hisenda, publicat en el "Butlletí Oficial de l'Estat", ha de determinar les zones o els polígons on sigui procedent instal·lar-hi expenedories. En la fixació de les zones esmentades es tenen en compte els criteris d'atenció al públic, suficient i adequada localització geogràfica de les expenedories i de rendibilitat raonable de les expenedories circumdants ja existents i de les de nova creació. Els plecs de concessions s'aproven en ocasió de cada convocatòria.

Les bases del concurs han de ser no discriminatòries, objectives i transparents, i principalment l'adjudicació de les noves places s'ha de fonamentar en criteris comercials, de rendibilitat, de servei públic, de salubritat, de distàncies entre expenedories i de població.

Dos. La distància mínima entre expenedories ha de ser de 150 metres.

En els plecs de condicions dels concursos d'expenedories es poden establir distàncies mínimes inferiors a les que assenyalava el paràgraf anterior si les circumstàncies de rendibilitat de la zona i les exigències de servei ho aconsellen, i s'entén que aquests requisits no es compleixen respecte de la proximitat a expenedories amb un volum de negoci de productes tabaquers en l'exercici precedent que sigui inferior a tres vegades la mitjana del municipi, o, alternativament, a tres vegades la mitjana provincial de les expenedories de la seva classe; cal atènyer-se al que disposa l'article 33 del present Reial decret per a la determinació de la classe d'expenedoria d'acord amb la tipologia que s'hi estableix.

Tres. La valoració de les ofertes presentades s'ha de realitzar sobre la base de criteris de millor comercialitat, i s'han d'apreciar en el seu conjunt els valors oferts, sempre que estiguin dins dels mínims que s'estableixin en el plec de condicions vigent per a cada concurs.

A aquests efectes, en els plecs de condicions s'han d'indicar les circumstàncies valorables en cada cas per a l'adjudicació de la concessió. A títol d'exemple s'hi poden incloure les següents:

- 1a Intensitat de vianants i de concentració de comerç a la zona.
- 2a Distància a un altre punt de venda.
- 3a Superfície útil del local.
- 4a Superfície destinada a l'atenció al públic.
- 5a Magatzems i condicions de conservació dels productes.
- 6a Façana exterior.
- 7a Condicions d'ornamentació i estètica.
- 8a Distància a centres docents segons s'especifiqui en el plec de condicions.

Quatre. En els nous concursos que tinguin per objecte la convocatòria d'expenedories amb el termini concessional vençut s'ha de valorar, en els termes que determini la convocatòria, fins a un màxim del vint-i-cinc per cent de la puntuació total a l'anterior concessionari de l'expenedoria convo-

cada, segons els seus mèrits i la qualitat del servei prestat.»

Vint-i-dos. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Regles específiques per a la provisió d'expedidores de caràcter complementari.*

U. Les expedidores de caràcter complementari les proveeix la Subsecretaria d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ i la proposta del Comissionat per al Mercat de Tabacs, mitjançant concurs a favor de comerciants individuals amb establiment a la localitat de què es tracti, sempre que es donin en els peticionaris les circumstàncies expressades en els articles 26.u i 33.tres del present Reial decret, que els establiments proposats no estiguin incursos en cap de les prohibicions establertes per la legislació sanitària, i que els productes comercialitzats no perjudiquin la conservació de les labors del tabac ni dels efectes timbrats, d'acord amb les condicions que estableixin les clàusules del plec.

A la convocatòria del concurs se li ha de donar publicitat exposant els oportuns anuncis per un període de trenta dies naturals als ajuntaments respectius o a les seves alcaldies pedànies.

Dos. En qualsevol cas és necessari, prèviament a l'adjudicació, l'informe del Comitè Consultiu del Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Tres. En els nous concursos que tinguin per objecte la convocatòria d'expedidores amb el termini concessional vençut s'ha de valorar, en els termes que determini la convocatòria, fins a un màxim del vint-i-cinc per cent de la puntuació total a l'anterior concessionari de l'expedidora convocada, segons els seus mèrits i la qualitat del servei prestat.»

Vint-i-tres. L'article 37 té la redacció següent:

«Article 37. *Regles de provisió i funcionament dels punts de venda amb recàrrec.*

U. El titular d'un establiment mercantil obert al públic, que vulgui obtenir una autorització de venda amb recàrrec per a l'expedició dels productes en aquest establiment, l'ha de sol·licitar a l'organisme autònom comissionat per al Mercat de Tabacs, seguint el procediment que s'estableixi mitjançant resolució de l'organisme esmentat.

Dos. El sol·licitant ha de seleccionar una expedidora d'entre les previstes a l'article 42.dos del present Reial decret. L'expedidora seleccionada ha de comprovar el compliment del requisit que estableix l'article esmentat i responsabilitzar-se amb la seva signatura i segell que és una de les tres més pròximes al punt de venda sol·licitat, d'acord amb l'article esmentat.

Tres. Una vegada segellada i retornada la sol·licitud, s'ha de fer l'ingrés previ de l'import de la taxa i a remetre la documentació al Comissionat a través dels mitjans a què es refereix la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La subscripció de la sol·licitud suposa el reconeixement exprés per part del titular de l'establiment de no estar incurs en cap de les prohibicions en matèria sanitària que estableix l'ordenament jurídic.

Quatre. La negativa al subministrament per part de l'expenedor, o al segellament de la sol·licitud, així com la inclusió de dades falses o inexactes constitueix infracció tipificada en els articles 7.tres, 2 a) i d), de la Llei 13/1998, d'ordenació del mercat de

tabacs i normativa tributària, i se sanciona com a infracció greu.

Cinc. Fins que no hagi estat atorgada l'autorització pertinent, l'expenedor designat no pot subministrar productes del tabac, ni el sol·licitant de l'autorització en pot vendre.

Sis. En cas de ser denegada l'autorització, el Comissionat ha de procedir a la devolució de l'ingrés previ efectuat.

Set. L'autoritzat per a la venda amb recàrrec ha de complir les normes de funcionament següents:

1. La venda i el subministrament a través de màquines expedidores s'ha de realitzar d'acord amb les condicions següents:

a) Ús: es prohibeix als menors de divuit anys l'ús de màquines expedidores de productes del tabac.

b) Ubicació: les màquines expedidores de productes del tabac només es poden ubicar, sempre sota vigilància directa i permanent:

A l'interior de quioscos de premsa situats a la via pública.

A l'interior de locals, centres o establiments en els quals no estigui prohibit fumar, així com en aquells als quals es refereixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. No es poden ubicar a les àrees annexes o d'accés previ als locals, com les zones de tallavents, porxos, pòrtics, passadissos de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxadades o llocs similars que puguin ser part d'un immoble però no constitueixen pròpiament l'interior d'aquest.

2. Únicament es permet la venda manual en els establiments autoritzats respecte dels cigars i purets de capa natural.»

Vint-i-quatre. Se suprimeix l'apartat cinc de l'article 38 i es modifica l'apartat dos, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. L'emmagatzematge dels productes s'ha de fer en els llocs on radiquin les corresponents expedidores o punts de venda amb recàrrec. S'admet la utilització d'altres locals amb l'autorització prèvia del Comissionat per al Mercat de Tabacs, considerades les circumstàncies que concorrin en cada cas.»

Vint-i-cinc. S'afegeix un nou article 38 bis, amb la redacció següent:

«Article 38 bis. *Règim de les màquines expedidores.*

U. Màquina expedidora és qualsevol dispositiu que fa les funcions de lliurament al consumidor de les labors i productes del tabac de forma automàtica.

Les màquines expedidores han de complir els requisits següents:

1. A la superfície frontal de les màquines, hi ha de figurar, de forma clara i visible, en castellà i en les llengües cooficials de les comunitats autònomes, una advertència sanitària sobre els perjudicis per a la salut derivats de l'ús del tabac, especialment per als menors, d'acord amb les característiques que assenyalin les normes autonòmiques en el seu àmbit territorial respectiu.

2. Per garantir l'ús correcte d'aquestes màquines, han d'incorporar els mecanismes tècnics adequats que permetin impedir que hi accedeixin els menors d'edat.

Els mecanismes tècnics adequats els ha de designar prèviament el Comissionat per al Mercat de Tabacs.

3. En aquestes màquines no es poden subministrar altres productes diferents del tabac.

4. Les màquines expenedores de productes del tabac s'han d'inscriure en un registre especial gestionat pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Els fabricants i importadors de màquines expenedores de labors del tabac han de posar en coneixement del Comissionat la comercialització de nous models, amb la finalitat que aquest organisme comprovi el funcionament correcte del prototip d'acord amb les seves especificacions i que compleix els requisits que estableixen la normativa sanitària i aquest Reial decret. Comprovades les dades esmentades, s'ha d'autoritzar la comercialització i a assignar un codi estadístic per registrar els models corresponents.

El sol·licitant d'una autorització per a la venda amb recàrrec ha de sol·licitar la inscripció de la màquina si aquesta no està inscrita en el Registre.

Dos. L'organisme autònom Comissionat per al Mercat de Tabacs ha de portar un Registre de màquines expenedores en què s'han d'inscriure a instància de part totes les màquines expenedores de tabac que entrin en funcionament al mercat, així com els canvis autoritzats que es produeixen en la seva titularitat o en les seves característiques, mentre estiguin en funcionament.

L'organització i el funcionament del Registre de màquines expenedores els ha de determinar el Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Tres. La inscripció en el registre es realitza en ocasió de la primera sol·licitud d'autorització de punt de venda amb recàrrec, segons el model d'imprès aprovat pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Quatre. L'autoritzat per a la venda amb recàrrec amb màquina expenedora que cessi en la seva explotació ho ha de comunicar al Comissionat amb una antelació de 15 dies.

Aquesta obligació també s'ha de complir en el cas de qualsevol transmissió de titularitat de la màquina.»

Vint-i-sis. S'afegeix un apartat cinc a l'article 39, amb la redacció següent:

«Cinc. S'entén inclosa a l'àrea d'actuació de qualsevol expenedoria qualsevol nova localització que estigui, respecte de l'originària, a una distància inferior a 1.500 metres.»

Vint-i-set. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Modificacions de les autoritzacions de venda amb recàrrec.*

U. L'autorització per a punts de venda amb recàrrec es pot modificar en els supòsits de canvi següents:

1. D'emplaçament del local.
2. De màquina expenedora.
3. D'expendedoria de subministrament.

Dos. En qualsevol dels casos a què es refereix l'apartat anterior, les respectives circumstàncies s'han de notificar al Comissionat per al Mercat de Tabacs abans de produir-se o, com a màxim, en el

termini dels 30 dies següents al canvi produït. La comunicació s'ha de fer directament al Comissionat, que n'ha d'informar degudament l'expendedoria anteriorment assignada per al subministrament o la que correspongui si el canvi d'emplaçament suposa obligatòriament el canvi d'aquella.»

Vint-i-vuit. Els apartats u, dos, tres i quatre de l'article 42 queden redactats de la manera següent:

«U. Els titulars d'expendedories tenen llibertat per adquirir directament dels distribuïdors a l'engròs, i únicament d'ells, els tipus i les quantitats de tabac que considerin necessaris per atendre la demanda normal sense discriminar per raó del seu origen marques ni productes.

Pel que fa a l'adquisició d'efectes timbrats i signes de franqueig, els expenedors s'han de relacionar directament amb els adjudicataris del contracte de distribució a l'engròs d'efectes timbrats o signes de franqueig, segons les previsions de la disposició addicional sisena de la Llei 13/1998, de 4 de maig.

El Comissionat per al Mercat de Tabacs pot establir, ateses les circumstàncies dels diversos tipus d'expendedories, normes sobre assortiments mínims.

Dos. Els titulars d'autorització per a la venda amb recàrrec s'han de proveir necessàriament als preus de tarifa a l'expendedoria del terme municipal o, si s'escau, l'entitat local menor de què es tracti que, a aquest efecte i en cada cas, sigui assignada a petició del titular del punt de venda amb recàrrec d'entre les tres més pròximes al local el servei del qual es pretén atendre. Si es tracta de cigars l'elecció es pot fer entre les tres expendedories més pròximes que disposin de les instal·lacions adequades per conservar-los, amb diversitat d'anells, i que garanteixin un subministrament immediat.

S'entén per subministrament immediat el que es realitza, de forma habitual, directament de l'estoc de l'expendedoria.

Tres. La venda i circulació de labors del tabac han d'anar acompanyades de la seva corresponent factura o venguí. S'exceptua d'aquest requisit la venda realitzada directament al consumidor per establiments de la xarxa detallista en quantitats inferiors a 800 cigarrats, 200 unitats si es tracta de cigars, 400 unitats en el cas de purets o 1 quilogram de les altres labors del tabac.

Els venguins o les factures, que s'han d'estendre per duplicat, l'autoritzat per a la venda amb recàrrec i l'expendedoria de subministrament els han de conservar durant un període d'un i tres anys, respectivament.

El venguí o la factura empara la circulació del producte i la seva tinença en el punt de venda amb recàrrec, durant el termini de quinze dies a comptar de la data de l'expedició. Els productes que contenen les màquines expenedores o que estan exposats per a la venda en el punt de venda amb recàrrec, juntament amb la possessió del corresponent venguí o factura amb antiguitat no superior a quinze dies, acredita la procedència del producte de l'expendedoria oficialment assignada per al subministrament i la seva no-procedència en el cas contrari.

Quatre. L'adquisició i transport de labors amb destinació als punts autoritzats per a la venda amb recàrrec els ha de fer, amb subjecció a les normes que estableix el present Reial decret, personalment el titular de l'autorització o els seus familiars vinculats al negoci, o els seus dependents, els uns i els altres autoritzats expressament a l'efecte; no obstant això, el transport de les labors pot ser realitzat

pel titular de l'expedidor, pels seus familiars vinculats al negoci o pels seus dependents, també autoritzats expressament a l'efecte. L'autoritzat per a la venda amb recàrrec ha de respondre directament de la gestió de les persones autoritzades per a l'adquisició i transport del tabac.

Excepcionalment, en els casos en què el proveïment de labors del tabac als punts de venda amb recàrrec autoritzats no el puguin fer les persones esmentades en el paràgraf anterior, tant l'expedidor com l'autoritzat per a la venda amb recàrrec es poden valer de mandatari per al transport, apoderats expressament per escrit, que responguin de la seva gestió com si fos realitzada personalment pel mandant. En aquests casos, s'ha de comunicar al Comissionat la identitat dels mandatariis.»

Vint-i-nou. Els apartats dos i tres de l'article 45 queden redactats de la manera següent:

«Dos. Dins el termini de concessió, les expeditories poden ser transmeses a qualsevol persona física que reuneixi els requisits exigits per ser concessionari i no estigui incursa en les circumstàncies que esmenta aquesta norma amb caràcter general.

Tres. Les concessions transmeses des de l'entrada en vigor de la Llei 24/2005 tenen una vigència temporal de vint-i-cinc anys, a comptar de la data de la primera transmissió que es produeixi des de l'entrada en vigor de la Llei esmentada. Dins d'aquest termini, i pel termini que resti, les expeditories poden ser objecte d'altres transmissions a qualsevol persona física que reuneixi els requisits exigits per ser concessionari, amb l'autorització prèvia del Comissionat per al Mercat de Tabacs.»

Trenta. S'afegeix un nou número sis a l'article 46 i es modifiquen els apartats u i dos de l'article 46, que queden redactats de la manera següent:

«U. La transmissió entre vius de la titularitat a favor de qualsevol persona física que reuneixi els requisits exigits per ser concessionari només es pot realitzar quan el titular cedent l'hagi exercit efectivament durant un període mínim de cinc anys, llevat del cas d'incapacitat sobrevinguda, i no estigui incurs en un procediment sancionador per infracció a aquesta normativa.

El titular ha de sol·licitar autorització per a la transmissió al Comissionat per al Mercat de Tabacs especificant la identitat de la persona proposada perquè li succeeixi. La designació s'ha de fer obligatòriament en un document públic on consti el valor del bé transmès.

Dos. En el cas de transmissió «mortis causa» el successor, que ha de ser designat en testament o document públic, ha de realitzar una sol·licitud idèntica a la prevista en el paràgraf anterior en el termini de tres mesos següents a la mort. En el cas de falta de previsió pel causant correspon als cohereus per majoria, dins de cada grau i d'acord amb la preferència que estableix el Codi Civil, l'elecció de la persona d'entre elles destinada a la titularitat de l'expedidor. Aquesta designació i la sol·licitud corresponent s'ha d'efectuar necessàriament en el termini de quatre mesos següents a la mort del causant.»

«Sis. La transmissió conseqüència d'un embargament administratiu es regeix per les regles que preveu aquest article, i ha de complir, en tot cas, la resta de requisits que estableix aquest Reial decret.»

Trenta-u. El punt 5 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«5. La comissió de dues o més infraccions greus per subministrament o transport per l'expedidor a un punt de venda amb recàrrec no assignat.»

Trenta-dos. La lletra e) del punt 5 de l'article 57 queda redactada de la manera següent:

«e) El subministrament o transport a punts de venda amb recàrrec diferents dels que tingui adscrits per reglament, o que no disposin d'autorització o que aquesta estigui caducada, així com la realització d'activitats comercials que excedeixin l'àmbit propi de la concessió, com la venda a distància o per mitjans telemàtics o mitjançant exportació o a altres expeditories.»

Disposició addicional primera. *Adaptació del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expeditories de tabac i timbre, al Reial decret 1552/2004, de 25 de juliol, que desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Economia i Hisenda.*

Les referències que es fan en el text anterior del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, a la Secretaria d'Estat d'Hisenda, s'han d'entendre realitzades a la Subsecretaria d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional segona. *Conversió a euros de les quantitats fixades en el Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i regula l'estatut concessional de la xarxa d'expeditories de tabac i timbre.*

Els imports en pessetes que estableix el Reial decret 1199/1999 tenen les equivalències següents:

100.000 pessetes	601,01 euros
500.000 pessetes	3.005,06 euros
2.000.000 pessetes	12.020,24 euros
20.000.000 pessetes	120.202,42 euros
50.000.000 pessetes	300.506,05 euros

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per a les expeditories afectades per les limitacions en la venda i el consum del tabac per l'article 32 del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expeditories de tabac i timbre.*

No obstant el que estableix l'article 32.1 del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expeditories de tabac i timbre, les expeditories dels centres comercials es mantindran fins a l'extinció de la concessió corresponent.

La resta de les expeditories afectades per les limitacions de l'article 32 han de canviar d'emplaçament, respectant les normes previstes per al canvi d'emplaçament, ampliant les distàncies establertes per a l'àrea d'actuació un cinquanta per cent. Excepcionalment, en els casos en què no hi hagi nuclis de població suficients en les distàncies establertes, el Comissionat per al Mercat de Tabacs ha de determinar la zona més pròxima on es pugui ubicar l'expedidor afectada.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les expenedories de titularitat de persones juridicoprivades.*

U. Fins que venci la concessió pel transcurs del termini de 25 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat, segueixen subsistint les expenedories titularitat de persones juridicoprivades.

Dos. Les concessions esmentades no poden ser transmeses sota cap supòsit, i l'extinció de la persona juridicoprivada comporta l'extinció automàtica de la concessió.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Al moment d'entrar en vigor el present Reial decret queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que aquest disposa.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

1221 *REIAL DECRET 1577/2006, de 22 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de música regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. («BOE» 18, de 20-1-2007.)*

Els ensenyaments artístics regulats a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, tenen per finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat, així com garantir la qualificació dels futurs professionals de la música, la dansa, l'art dramàtic, les arts plàstiques i el disseny. Són ensenyaments artístics, entre altres, els ensenyaments professionals de música i de dansa. La Llei estableix que aquests ensenyaments s'organitzin, uns i altres, en un grau professional de sis cursos de durada.

Considerant l'avanç que per als ensenyaments de música va suposar la normativa emanada de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, aquest Reial decret segueix fonamentant-se en l'estudi de l'especialitat instrumental o vocal, que actua com a eix vertebrador del currículum i, a la vegada, pretén avançar cap a una estructura més oberta i flexible. S'aborden així mateix mesures que permetin la màxima adequació dels estudis als interessos de l'alumnat, es considera la compatibilitat real entre aquests ensenyaments i els d'educació secundària i es faculten les administracions educatives per a l'adopció de diferents solucions en aquest sentit.

Pel que fa a l'obertura dels ensenyaments de música, aquest Reial decret crea una nova especialitat relacionada amb el flamenc i noves especialitats relacionades amb les eines conceptuals que proposen les noves estètiques de les arts escèniques. Tot això sense perjudici que les administracions educatives puguin seguir sol·licitant

l'ampliació d'especialitats instrumentals o vocals per raons derivades de la seva arrel tradicional o grau d'interès etnogràfic i complexitat del seu repertori, o pel seu valor històric en la cultura musical europea i grau d'implantació en l'àmbit territorial corresponent.

Una altra novetat d'aquest Reial decret és el tractament de la pràctica musical de conjunt. En efecte, tenint en compte la individualitat que requereix l'estudi d'un instrument o del cant, el currículum ha de contenir assignatures que transcendixin aquest component unipersonal de la pràctica musical i que introdueixin elements col·lectius fins ara definits per l'orquestra, pel cor i per la música de cambra. A l'adquisició de la tècnica de l'instrument o del cant i a la formació dels criteris interpretatius propis, s'hi uneixen fórmules de pràctica musical en grup com a verdadera eina de relació social i d'intercanvi d'idees entre els mateixos instrumentistes i cantants.

Quant als continguts de les especialitats instrumentals i vocals, es manté la necessitat de jugar comprensió i expressió, coneixement i realització. Aquest procés complex d'educació artística ha de tenir en compte que els continguts essencials en la formació d'un músic que s'expressa a través d'un instrument o del cant són presents, gairebé en la seva totalitat, des de l'inici dels estudis, i que el seu desenvolupament es realitza no tant per l'adquisició de nous elements com per l'aprofundiment permanent d'aquests. En aquesta trajectòria, el grau de dificultat interpretativa el determina la naturalesa de les obres que se seleccionin en cada tram del procés.

En relació amb els criteris d'avaluació, aquests estableixen el tipus i grau d'aprenentatge que s'espera que hagin assolit els alumnes en un moment determinat respecte dels objectius generals dels ensenyaments, les capacitats indicades en els objectius específics dels ensenyaments professionals de música i els propis de cada especialitat. El nivell de compliment d'aquests objectius, en relació amb els criteris d'avaluació fixats, ha de ser mesurat tenint en compte el context de l'alumne així com les seves pròpies característiques i possibilitats. D'aquesta manera, l'avaluació es constitueix en una funció formativa i, a més, en una font d'informació sobre el mateix procés d'ensenyament, i es converteix així en un referent fonamental de tot el procés d'ensenyament-aprenentatge.

D'acord amb aquestes premisses, es fixen els aspectes bàsics del currículum que constitueixen els ensenyaments mínims i els horaris escolars mínims dels ensenyaments professionals de música. La funció d'aquests ensenyaments queda definida i netament diferenciada d'altres vies per accedir al coneixement de la música traçades en la nova ordenació del sistema educatiu.

En el procés d'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i han emès informe el Consell Escolar de l'Estat i el Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de desembre de 2006,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

De la finalitat i organització dels ensenyaments professionals de música

Article 1. *Finalitat i organització.*

1. Els ensenyaments professionals de música tenen com a finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat i garantir la qualificació dels futurs professionals de la música.